

Rastemo pod Titovo zastavo

Trinajst dni so pionirji-kurirji občine Šiška nosili kurirčkovo torbico od odreda do odreda, od javke do javke, prirejali proslave, se srečevali z borci in aktivisti. Ponesli so jo tudi v Muzej revolucije ter v kolektiv Litoštroj, kjer so jo na proslavi predstavili mladini in delavcem tega kolektiva. Pot jih je vodila mimo številnih obeležij NOB. Z njeno vsebino in potjo so pionirji-kurirji šole R. Jakopiča seznanili tudi predstavnike občinskih družbenopolitičnih organizacij.

26. aprila je odšlo okrog 6.000 pionirjev šišenskih osnovnih šol na **POHOD PO POTEH SPOMINOV IN TOVARIŠTVA**. Osrednji proslavi po koncu pohoda sta bili pred gradom Goritane (za učence medvoških šol) ter pred Muzejem revolucije, kjer je pionirje pozdravil podpredsednik občinskega odbora ZVB NOV tovariš Franc Dolenc. Za kulturni program so poskrbeli učenci osnovne šole Hinko Smrekar.

Zaključek poti kurirčkove torbice so pionirji občine Šiška proslavili s **VI. PIONIRSKIM MITINGOM** v kinodvorani Šiška.

Pionirji — kurirji osnovne šole Stane Kossec so kurirčkovo torbico predali pionirjem — kurirjem osnovne šole Franc Marn iz Vodice, ti pa naslednjega dne pionirjem občine Kamnik. Slavnostni govornik je bil predsednik OK ZSMS tovariš Zdravko Fic, kulturni program pa so izvajali učenci osnovnih šol Veljko Vlahovič ter Hinko Smrekar, kot tudi drugi povabljeni sodelavci.

Pred sprejemom štafete mladosti na trgu prekomorskih brigad je občinska konferenca ZSMS povabila cicibane iz vzgojno varstvenih organizacij ter pionirje osnovnih šol k risanju po asfaltu pred občinsko zgradbo.

Mišo Dačić

POT V BEOGRAD

Bilo je dopoldne in prišel sem s treninga. Ob telefonu je ležal listek s sporočilom, da grem 24. 4. z letalom v Beograd. Razlog potovanja je zbor pionirjev glavnih jugoslovanskih mest, posvečen 40-letnici Zveze pionirjev Jugoslavije. Težko sem se zbral in pripravil za pouk. Sanjarjenje in priprave so potekale ves teden. Podrobnejše podatke o poteku zbora sem dobil na Zvezi prijateljev mladine na občini.

Na predvečer potovanja sem bil pripravljen, potrebno je bilo le zaspati in pričakati jutro. V sončnem jutru smo se zbrali na Jatovem terminalu pri kolodvoru. Hitro smo se seznanili in se odpeljali na letališče. Vzleteli smo ob 8. uri, let je bil lep in po 50 minutah smo bili na beograjskem letališču.

Naš vodja, tovarišica Milovanović, je hodila v Beogradu v šolo, zato nismo imele nobenih težav na poti do Pionirskega doma. Odpeljali so nas v dvorano, kjer se je odvijal sprejemni program. Glasbene točke in recitali so potekali sproščeno in tekoče.

Po zaključku smo se odpeljali v Pionirsko mesto na Košutnjaku. Vtisi velikega mesta in novi znanci iz vseh glavnih mest Jugoslavije so me prevzeli in vse je kar prehitro teklo. Po nastanitvi po sobah smo odšli na kosilo.

Naši dnevi v Beogradu so bili izpolnjeni z obiski, proslavami in srečanji od jutra do večera.

Ogledali smo si Jajince, vas blizu Beograda, kjer je bilo ubitih 80.000 otrok, žena in moških. Tam je bilo ustreljenih 7 narodnih herojev. Udeležence NOB nam je opisal življenje v zaporu Jesenovac. Spomenik je pretresljiv pomnik krute pre-

teklosti. Obiskali smo grob neznanega junaka na Avadi, ki je posvečen padlim v 1. in 2. svetovni vojni. Obiskali smo hišo cvetja, kjer je pokopan naš tovariš Tito. Grobnica in okolica je čudovito urejena. Vse cveti in raste, domače in udomačene živali se sprehajajo po potkah in med ljudmi. Proti hiši cvetja se vije kolena ljudi iz vsega sveta vse dni. Iz hiše cvetja sem odšel žalosten, ker sem smrt tovariša Tita spremljal v Ljubljani, kjer je umrl.

Ogledali smo si muzej 25. maj. V njem so shranjena vsa priznanja in darila, ki jih je prejel tovariš Tito. Marsikateri ročni izdelek je pravo mojstrstvo, ki meji na neverjetnost.

V Novem Beogradu smo si ogledali drevesa, zasajena ob prvi konferenci neuvršenih leta 1961. Drevesa so postala prav velika, enako kakor tudi gibanje neuvršenih.

Pod vsakim drevesom je tablica, na kateri piše ime drevesa in države — udeležence konference. Sedaj deluje drevored mogočno in urejeno.

Prisostvovali smo zaključni prireditvi ob pionirski razstavi fotografije in filma ter si ogledali nekaj predstav.

Organizirali smo prireditev, v kateri je vsako glavno mesto predstavilo svojo repertoar. Naša petorica se je predstavila; Neda s Prešernovo pesmijo »O Vrba«, Katja in Neda sta zapeli pesem »Rastejo trave...«, jaz pa sem deklamiral pesem o Titu z naslovom »Tvoje ime«.

V teh prekratkih petih dneh sem spoznal nove znance. Takoj naslednji dan so iz Ljubljane potovali po pošti pozdravi v Novi Sad, Skopje, Prištino, Zagreb, Titograd in Sarajevo.

Grega Peljhan, 6. a
O. S. V. Vošnjak